

Ordnungen, saaledes som den ønskes bibeholdt, har ogsaa sine og det meget store, Fordele. Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem dog ikke lægger saa stor Vægt paa denne Forbindelse med Krigsministeriet, at han anser det i saa Henseende Forønsket for en Gindring for, at dette Lovforslag kunde tages under Overveielse, uden at man samtidig forhandler om Krigsministeriets nye Organisation — hvorom der da forresten med Hensyn til Antal af Personalet og dets Lønninger jo foreligger Forslag. Hvad endelig angaar Fordelingen af Sagerne til de forskellige Departementer i Krigsministeriet, er det jo Noget, der ubelukkende vedkommer Administrationen. — Jeg tror nu omtrent at have berørt det Vigtigste af, hvad det ærede Medlem fremsøgte.

Thomsen: Jeg anser den Gjensidighed, som det foreliggende Lovforslag omhandler, for at være af overordentlig indgribende Betydning for Hæren saavel paa Fredsfoed som paa Krigsfoed. Jeg anser det for i allerhøieste Grad paatrængende, at vi snart skride til at afhjælpe de plensynlige tilstedeværende ikke ubetydelige Mangler, som der er i den nuværende Ordning af Forpleiningskorpsen. Jeg vilde af disse Grunde have anset det for min Pligt, naar der fra flere Sider saavel fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Ævermoes) som fra den høitærede Krigsminister var kommet ubørlige Udtalelser, ogsaa at gaa nærmere ind paa en Diskussion om dette Lovforslag og da særlig paa en hel Del af de fremdragne Punkter. Naar jeg imidlertid ikke nu gjør det, skyldes det altsaa ikke en Mening hos mig om Sagens mindre Vigtighed, men det er ene og alene begrundet i den Omstændighed, at jeg ikke i Diebliffet besidder saamegen Stemme, at jeg vilde kunne tale i længere Tid derom, uden at Foredraget vilde blive indskrænket til kun at være til Fornøjelse for Stenograferne. Jeg gjør denne Bemærkning nærmest af det Hensyn, at jeg vel i overordenlig Meget har kunnet været enig med, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Ævermoes), men at der dog har været ikke uvæsentlige Punkter, hvor min Mening er afvigende fra hans, hvorfor jeg ikke ved fuldstændig Laushed har villet give det Skin af, at jeg suldt kunde følge ham. Navnlige var jeg ikke istand til at kunne følge ham deri, at det skulde være hensigtsmæssigt, efter at man i 1866 har foretaget en Udførelse af Forpleiningskorpsen fra Krigsministeriet, saa nu igjen saa kort Tid efter at foretage den modsatte Bevægelse og atter henlægge det under Ministeriet. Jeg antager imidlertid, at de Divergenser, der ere imellem hans og mine Anskuelse, ikke ere Andet end Nuancer, som ville kunne udjævnes ved de kommende Forhandlinger, og da jeg betragter det som givet, at dette Forslag vil blive

henvist til Behandling i det Udvalg, som er nedsat angaaende visse militære Lovforslag, antager jeg, at vi derigjennem ville kunne faae Leilighed til at udvekle vore Anskuelse, og jeg skal derfor forbeholde mig, naar den Behandling kommer, og naar der foreligger Endringsforslag, nærmere at motivere og præcisere mit Standpunkt.

H. P. Jensen: Det var de Udtalelser, vi hørte fra den ærede sidste Taler, der, hvor forte de end vare, dog foranledige mig til at bede om Ordet. Da vi forrige Aar i Hæruudvalget havde Leilighed til nærmere at drøfte Spørgsmaalet om Forpleiningskorpsens Ordning, viste det sig, at det ærede Medlem og jeg havde bestemt modsatte Anskuelse om denne Sag. Den Hovedanskuelse, som det ærede Medlem da foresøgte, at det var nødvendigt at have et fra Krigsministeriet fuldstændig udførelt Forpleiningskorps, gif helt igjennem de forste Udtalelser, som det ærede Medlem nu fremsatte. Jeg skal da tillade mig at fremsætte i al Korthed, hvorledes jeg opfatter Sagen, og jeg gjør det saa meget mere, som jeg efter de Udtalelser, vi hørte af den høitærede Krigsminister, har Grund til at tro, at, hvis man iøvrigt kunde komme til en Forstaelse om Loven, vilde dette Punkt ikke frembyde nogen Banstuelighed. Da Forsvarskommissionen i sin Tid forhandlede Spørgsmaalet om Forpleiningskorpsens Ordning, blev der foreslaaet, at den skulde gjøres afhængig af den Ordning, som Krigsministeriet vilde faae, og hvis man vil se efter i Hærløven af 1867, vil man finde, at det i dens § 155 hebdet: Indtil Forpleiningskorpsens endelige Ordning kan fastsættes i Forbindelse med Krigsministeriets, er der til Bestribelse af Forretningerne under samme ansat osv. Man forsøgte derfor i Samlingen 1867—68 at faae en Lov om Krigsministeriets Ordning; men den var bygget paa, at Armeens Intendantur blev fuldstændig udførelt af Ministeriet, og at der oprettedes et særligt Forpleiningskorps. Det lykkes ikke at faae vedtaget Loven om Krigsministeriets Ordning, men derimod vedtog man en Ordning af Forpleiningskorpsen, og det er denne, der endnu gjælder. Spørgsmaalet er da: Var den Foranstaltning, som man dengang traf, heldig eller ikke, og det maa nærmest ses i Belysning af, om det i Virkeligheden har været muligt at udførelle Intendanturvesenets Forretninger fra Krigsministeriet. Det er det Spørgsmaal, som jeg tror maa besvares benægtende. Man har fordelt de Forretninger, som tidligere samlet var henlagt under Chefen for Armeens Intendantur, paa de fire Kontorer i Krigsministeriet. Forretningerne ere saaledes blevne der, fordi de med Nødvendighed maatte blive der, fordi man ikke kunde give Chefen for Forpleiningskorpsen en fuldstændig selvstændig Stilling; thi det maa ikke glemmes, at der under Chefen for Forpleinings-